Z povšechného odůvodnění nař. rozhodnutí není patrno, zda žal. úřad skutečně držel se v mezích, které jeho pravomoci jako stolice odvolací podle toho, co shora řečeno, byly vymezeny, t. j. zda výrok první stolice přezkoumával jen v mezích odvolacích námitek přípustných, po případě z jakých důvodů do tohoto rámce spadajících uznal výrok první stolice změniti. Nedostatek ten ztížil — jak právem ve stížnosti je vytýkáno — stěžující si obci obranu před tímto soudem, nss pak znemožnil přezkoumati nař. rozhodnutí po stránce formální správnosti a zákonitosti, bylo proto rozhodnutí to zrušiti dle § 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb., aniž bylo možno obírati se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 12.970.

Samospráva obecní. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Ani členům obecního zastupitelstva, ani voličům nebo poplatníkům jako takovým nepřísluší právo obhajovati ve vyšších stolicích a před nejvyšším správním soudem správnost usnesení obecního zastupitelstva.

(Nález ze 7. září 1937 č. 14.055/37.)

Prejudikatura: Srov. pokud jde o činnost schvalovací Boh. A 6648/27, dále 11.071/34. Jiné je postavení t. zv. kompaciscentů (Boh. A 8057/29, 8556/30, 9611/32 a j.).

Věc: Jan S. a Jakub L. v Kroměříži proti rozh. min. vnitra v Praze z 25. září 1934 o dozorčím zákroku ve věci obecní.

Výrok: Stížnost se zamítá.

Důvody: Městské zastupitelstvo v Kroměříži jednalo ve schůzi z 28. června 1933 o ponechání dvou tříd při pomocné škole a usneslo se 18 hlasy, aby hlasování bylo provedeno kuličkami. V takto provedeném hlasování bylo pak 18 hlasy usneseno, aby zmíněné třídy ponechány nebyly.

Podáním ze 7. července 1933 obrátili se k okr. úřadu v Kroměříži František W. a Josef Ch., uvádějíce, že »podepsaní členové obec. zastupitelstva, voliči a poplatníci, podávají podle §§ 102—104 zem. zákona č. 4/1864 dozorčí stížnost, po případě odvolání v této záležitosti«. V podání se vyličuje průběh schůze z 28. června 1933 a dovozuje se, že hlasování kuličkami se příčí předpisu § 45 cit. zákona, jenž je nezměnitelný; nedbá-li se ho, má to za následek neplatnost usnesení.

Okr. úřad výměrem z 19. července 1933 vyslovil, že »k instační stížnosti Františka W. a spol. v Kroměříži ze 7. července 1933 zastavuje na základě ustanovení § 103 mor. obec. zř. z moci dozorčí výkon usnesení městského zastupitelstva v Kroměříži z 28. června 1933 ve věci projednání žádosti místní školní rady o ponechání 2 tříd při škole pomocné a prohlašuje usnesení toto za neplatné«.

Podáním z 3. srpna 1933 obrátila se řada osob označených jako »členové zastupitelstva a poplatníci mimo obec. zastupitelstvo stojící«, mezi nimi i dnešní st-lé, na zem. úřad v Brně s tím, že podávají odvolání

proti rozhodnutí okr. úřadu výše reprodukovanému. V podání tom jest uplatňováno, že Františku W. a Josefu Ch. jako členům zastupitelstva nepříslušela vůbec legitimace k podání stížnosti, a měl na základě toho okr. úřad stížnost jako nepřípustnou odmítnouti. Ve věci uplatňováno, že hlasování tajné místo veřejného nepůsobí neplatnost.

Zem. úřad v Brně výměrem z 11. října 1933 vyslovil, že »z podnětu dalšího odvolání zrušuje výměr okr. úřadu«. V důvodech v podstatě uvedeno, že samo nedodržení hlasovacího způsobu nepůsobí neplatnost usnesení a st-lé ve svém podání na okr. úřad netvrdí, že zavedení hlasování tajného místo veřejného mělo na výsledek nějaký vliv a jaký, ani že — hlasovalo-li se tajně místo způsobem předepsaným zákonem — nebyla pravá vůle členů zastupitelstva hlasujících pro ponechání tříd náležitě zjištěna.

Z rozhodnutí toho odvolali se dále František W. a Josef Ch., dovozujíce, že usnesení obec. zastupitelstva je pro zanedbání formy hlasování stanovené zákonem neplatné, dozorčí zákrok okr. úřadu stal se tedy po právu a rozhodnutí zem. úřadu je v rozporu se zákonem.

Nař. rozhodnutím vyslovilo min. vnitra, že z podnětu odvolání Františka W. a Josefa Ch. zrušuje cit. rozhodnutí zem. úřadu a zakazuje z dozorčí moci podle §§ 102 a 103 mor. obec. zř. výkon usnesení městského zastupitelstva v Kroměříži z 28. června 1933 o počtu tříd při pomocné škole v Kroměříži, jakož i usnesení, že při něm má býti hlasováno kuličkami. V důvodech v podstatě uvedeno, že obec. zastupitelstvo, zvolivši v daném případě jiný než zákonem předepsaný způsob hlasování, porušilo zákon, totiž předpis § 45 odst. 3 a 4 mor. obec. zř.

Proti tomuto rozhodnutí je podána stížnost k nss Janem S. a Jakubem L. v Kroměříži.

Maje o této stížnosti rozhodovati, uvážil nss:

V dnešním případě napadán je stížností akt, jímž min. vnitra výslovně u výkonu svého dozoru vůči obci, odvolávajíc se na §§ 102 a 103 mor. obec. zř., zakázalo výkon usnesení obec. zastupitelstva v Kroměříži z 28. června 1933 ve věci školské proto, že hlasování bylo provedeno jinou formou, než jakou v daném případě předpisoval zákon. Žal. úřad zároveň také zrušil akt zem. úřadu založený na jiném právním názoru. Je myslitelno, že tímto zákrokem, pocházejícím od správního úřadu, mohla by býti dotčena subjektivní práva určitých subjektů, a jde tedy v daném případě nepochybně o rozhodnutí ve smyslu § 2 zákona o nss č. 164/1937 Sb. St-lé Jan S. a Jakub L. však mezi subjekty, jichž právo by tu mohlo býti porušeno, nepatří. Domáhají se totiž toho, aby bylo v platnosti zachováno usnesení obce, které žal. úřad na rozdíl od stanoviska zem. úřadu prohlásil za nezákonné. Stojí tedy st-lé na stanovisku, že jim přísluší právní nárok (§ 2 zákona o nss č. 164/1937 Sb.) na zachování zmíněného usnesení obec. zastupitelstva v Kroměříži. Leč tomu tak není.

Obhajovati usnesení obec. zastupitelstva přísluší zásadně toliko obci samé jako autonomní jednotce (výjimky z této zásady nepřicházejí dnes v úvahu). Že by snad dnešní st-lé byli oprávněni jednati v zastoupení obce, nebylo v tomto sporu ani zdaleka tvrzeno. V jaké vlastnosti dnešní

st-lé vystupují, není ve stížnosti výslovně vymezeno, v řízení však vystupovali ve skupině osob označených jako »členové obec. zastupitelstva a poplatníci mimo obec. zastupitelstvo stojící«. Pokud by šlo nejprve o členy zastupitelstva, jest uvésti, že platné obec. zř. ani zákony jiné neposkytují jim v žádném svém předpise práva na to, aby se v cestě správní domáhali udržení určitého usnesení, při němž spolupůsobili. Kde zákonodárce zamýšlel členy sboru takovýmto oprávněním nadati, učinil tak výslovným ustanovením zákona, jak je tomu na př. v § 60 odst. 4 a § 97 odst. 4 zákona o organisaci politické správy č. 125/1927 Sb. Nároku takového nemají však ani obecní voličové a poplatníci, jimž podle ustálené judikatury (Boh. A 10.632/33, 11.071/34, 12.034/35 a j.) přísluší toliko stížné právo p r o t i všem usnesením obec. zastupitelstva, jež se mohou dotýkati poplatnických zájmů. Mohlo by tedy v dnešním případě již jíti jen o to, zda dnešním st-lům nevzniklo právo na zachování sporného usnesení obec. zastupitelstva z toho, že zem. úřad právě z podnětu jejich podání z 3. srpna 1933 vyslovil, že ono usnesení odpovídá zákonu a že tedy má zůstati v platnosti. Leč ani po této stránce nelze uznati, že by nař. rozhodnutím, vyslovujícím v té věci opačný právní názor, bylo porušeno subjektivní právo dnešních st-lů, neboť podle toho, co výše bylo řečeno o postavení člena sboru a voliče nebo poplatníka vůči usnesení obec. zastupitelstva, neměli dnešní st-lé ani v řízení před zem. úřadem právní nárok na zachování zmíněného usnesení obec. zastupitelstva a nárok takový nemohl býti rozhodnutím zem. úřadu založen. Ale pak jest mylné stanovisko st-lů, že bylo nař. rozhodnutím porušeno jejich veřejné subjektivní právo.

Č. 12.971.

V o d n í p r á v o: Podle § 33 čes. vod. zákona je ten, kdo otevřel průkop v rybničné hrázi, po které vedla veřejná komunikace, povinen přemostiti průkop, i když byl otevřen s ohledem na veřejný zájem a na základě vodoprávního konsensu.

(Nález z 8. září 1937 č. 13.971/37.)

V ě c: Josef B. v Rohozné (adv. Dr. Rudolf Klíma z Tábora) proti rozh. min. zemědělství v Praze z 23. června 1934 o úpravě propusti ve hrázi rybníka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Majiteli mlýna čp. 36 a rybníka č. parc. 2045 a 2113 v Rohozné bylo vodoprávním výměrem býv. okr. hejtmanství v Pelhřimově z 2. června 1885 schváleno vysušení řečeného rybníka a dále zařízení vodního náhonu na okraji téhož rybníka vedoucího vodu na jmenovaný mlýn. Mezi jinými podmínkami bylo stanoveno toto: »Když z veřejných ohledů nutno přihlížeti k tomu, aby velké vody řádný odpad měly, musí Josef B. č. 36 a jeho nástupcové odpad velkých vod po bývalém rybníku a čtyřmi potrubami v hrázi rybničné se ještě nacházejícími ve výměře 32/44 cent., 32/48 cent., 37/63 cent. a 41/49 cent. v průřezu měřícími — beze všech nároků dovoliti«.